

Til lovforslag nr. L 110. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 10. december 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om social pension

(Styrkelse af den virksomhedsrettede revalidering m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ved første gennemlæsning af dette lovforslag kunne man forledes til at tro, at der er tale om forbedringer, men lige så snart man nærlæser og sammenligner med gældende lovgivning, opdager man, at der er tale om tydelige forringelser for grupper af befolkningen, der i forvejen har det svært.

Hvis lovforslaget vedtages, indføres et nyt begreb - virksomhedsrevalidering, men det er jo ikke noget nyt. Så længe der i sociallovgivningen har eksisteret revalideringsbestemmelser, har der eksisteret muligheder for arbejdsoptræning i private virksomheder, og det er jo det, virksomhedsrevalidering er.

Revalidenden har fået fagets mindsteløn eller mere, og det offentlige har refunderet arbejdsgiveren en del af lønnen, fordi der ikke er tale om en fuldt ydende arbejdskraft, så længe revalideringen varer.

Sådan skal det ikke være længere. Fremover skal revalidender i private virksomheder som hovedregel have revalideringsydelse, der altid er mindre end fagets mindsteløn.

Resten af indholdet om virksomhedsrevalidering er pæne ord om, at kommunerne skal gøre et målrettet arbejde for at udvide antallet af revalidender i private virksomheder, herunder om koordinationsudvalgenes rolle.

§ 2 i lovforslaget vedrører dagpengelovgivningen. Her indføres nu også mulighed for tvangsaktivering/revalidering for at bevare retten til dagpenge. Det mest absurde i forslaget er, at ikkelægefagligt personale kan tilsidesætte lægelige vurderinger. Sådan må man vel opfatte forslaget om, at retten til dagpenge bortfalder, hvis den sikrede, mod lægens eller kommunens opfordring, nægter at deltage i hensigtsmæssig optræning for at sikre arbejsevnen.

Det er Enhedslistens opfattelse, at de, der er uddannet til at diagnosticere, helbrede og lindre - altså lægerne - og så den syge borger, er de eneste, der kan give et kompetent bud på, hvornår en genoptræning er hensigtsmæssig.

Lovforslagets § 3 fjerner de nuværende tidsbegrænsninger for hvilende pensioner. Det er ifølge de professionelle på området, Enhedslisten har kunnet nå at tale med, fuldstændig betydningsløst.

Konklusionen er, at Enhedslisten ikke kan støtte de foreslåede ændringer til lov om aktiv socialpolitik og til sygedagpengeloven, fordi der er tale om klare forringelser, der rammer nogle af de dårligst stillede.

Et *andet mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.